

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO 2 CUARTOS PER TOT ESPANYA.

Y 10 centaus paper en l' isla de Cuba.

ADMINISTRACIÓ y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mitj. núm. 20, botiga BARCELONA

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA 3 rals Cuba y Puerto-Rico 16 rals, Estranger, 18 rals.

SANDUNGA ALEMANA.

EM judicat als alemanys com a industrials y resulta que forman lo poble més falsificador de la terra. La ciutat de Hamburgo está plena de fàbricas de vi de Jerez y de cigarreros de l' Habana. En tots los productes qu' envian pel món hi ha més veneno qu' en una caixa de puros de calè.

Hem judicat als alemanys com a polítichs, y resulta que forman un poble que viu cinchcents anys endarrerit. De mans del feudalisme han caygut a mans del emperador. Lo seu duch de Lerma avuy es en Bismarck. Més rebaixament no cab dintre de una nació. Los ciutadans son esclaus servils del despotisme. No poden parlar dels seus governants sinó alabantlos. Han de besar las cadenas que 'ls lligan; han de benehir lo látigo que 'ls assota.

Hem judicat als alemanys com a diplomátichs y resulta que per ells no hi ha més dret que la forsa, ni més lley que la propia conveniència y 'l capritxo. Aposarse de lo que ja té amo; defenstarlo ab excusas mal fundadas; prometre y faltar descaradament a la paraula; donar una còssa disfressada de caricia; demanar un arbitratje, y al veure 's las cosas mal paradas, sortir ab l' estribillo de que diga lo que vulga l' árbitre, ells farán la seva santa voluntat... Tal es la diplomacia alemana, aixis son los seus triunfos.

Nos faltava solament judicar als alemanys com a homes de engeni, y aixó es lo que aném a fer avuy, valentnos de caricaturas y escrits publicats en sos periódichs satírichs de més anomenada y circulació. Aixis veurán quina manera tenen de riure y amenisar las qüestions que preocupan al seu país.

Tanjans, xaparros, ensopits per la cervesa que produheix la borratxera trista, parlant un llenguatge que no 's presta poch ni molt per lluhir las galas del engeni, son los teutons l' antitessid del nostre poble, ahont tot es alegria, intenció, gracia y bon humor.

Escóltin a un dels citats periódichs:

«Espanya, diu, no pot darse massa pressa en rompre sas relacions mercantils ab Alemania.

«Alemania pot viure molt temps sense las pansas espanyolas; pero es per nosaltres un enigma saber com podria Espanya produhir los seus vins d' exportació sense l' esperit de patata alemany.»

«Eh quin salero? Per formarse una idea del gran número de infelissos que va deixar lo rey Herodes, llegeixin lo següent:

«DECLARACIÓ.—Després que m' haja casat ab la senyoreta Carolina, contra la voluntat de sa madrastra que fins are no s' ha caydat d' ella y no l' ha vigilada, cuydaré per mi mateix de dotarla de un mode convenient.

«La boda s' anunciará més tart.—Miquel Alemany.
No hi ha que duptar que ab sortidas tant graciosas com aquesta, 'l poble alemany deu partirse de riure.

«Y quan se burlan del patriotisme espanyol?
«Oh! Llavors si que la gracia 'ls surt per tots los poros.

O sinó judiquin:
«Lo bisbe de Burgo de Osma ab lo seu cabildo s' ha posat al frente de una assamblea reunida en la diócesis al objecte de construir un canó. Aqueix canó, quan estalli la guerra ab l' Imperi alemany, haurá d' estar servit per artillers que sigan fills de aquell bisbat.

«Alguns ilustres seglars han tingut un altra reunió per fomentar l' entusiasme. Aquesta reunió se compon d' ases, exclusivament dels que viuen en la diócesis.»

«No s' imaginan la panxassa de qualsevol alemany tremolant de tant riure, davant de unas sortidas tant originals? Mirin que alló de celebrarse una reunió d' ases es una travessura de engeni que 'ns deixa macats per tota la vida.

Pero aixó no compón res. Per fer veure fins a quin punt som poderosos los espanyols, diu lo mateix periódich:

«En tot' Espanya s' están recullint sense parar puntes de cigarro y sellos usats de cartas per comprar ab lo seu producte barcos de guerra.»

Ja se vé: es la nostra nació tant pobre, tant miserable que ab prou feynas compra a Alemania per deu vegadas més de valor de lo que Alemania compra a Espanya.

Que som pobres ben clarament ho diu una carta de un tal Baró de Prudelwitz:

«Casi bé tenim guerra: l' águila en lluyta ab la foca; lo lleó ab la rata. (No senyor: si per cas lo lleó ab lo rater.) Y per qué? Per un tros de terra que no val un quarto, per unas islas que casi bé no están encare descubertas. ¿Qué podém guanyar ab ella? Res més que fer gastos, perque Espanya es un pobre país que no té més que alguns convents ab tresors religiosos, reliquias, ossets de sants, alguns palaus antichs y alguns castells ab tapissos, armerias y bonas espasas de Toledo... en fi chateaux en Espagne.»

Ja veuen: no tenim res més que quatre antigüallas cubertas de pols que no valen la pena de que 'ns acabin de robar.

Lo que més fan los alemanys al parlar de nosaltres es evocar lo recort de D. Quijote de la Mancha.

Un dels periódichs aludits publica 'l testament del héroe manxego en lo qual lamenta no haver enviat a Sancho Panza de governador de las Carolinas; no poder ja recomanar als seus compatricis lo miraculós bálsam de Fierabrás; y que tots los caballers de l' época present no estiguin imbuhits de las ideas y sentiments del general Salamanca.

«A aqueix general, afegeix, lo declaro heréu tant de la meva fama, com del elm de Mambrini. Disposo aixis mateix que puga adornarse ab aquest elm que han dit los meus enemichs ser bassina de barber y per últim lo declaro duenyo del descendent del meu Rocinante qu' estava adornat de totes las virtuts y de algunas faltas de tot caball espanyol.»

«No veuen? Ja torna a sortir l' ase. Los alemanys

son aixis, sense ases no riurian. Per ells lo millor xiste es un bram.

Omiteixo intencionadament algunas expressions dirigidas a D. Alfonso XII, a qui, segons deyan, estimavan y respectavan tant los alemanys, desde que van nombrarlo coronel de hulanos. L' únich que puch dirlos es que si nosaltres tractessim al emperador Guillermo ab lo mateix desenfado ab qu' ells s' ocupan de D. Alfonso, 'n Canovas nos enjegaria una dotzena de fiseals y 'ls tribunals nos imposarian presiri per tota la vida.

Los párrafos transcrits crech que bastan y sobran per demostrar fins ahont arriba 'l bon humor dels alemanys. Y per si no bastessen, passin los ulls per la plana de caricaturas que publicuém en aquest mateix número y veurán la manera qu' ells tenen de dibuixar y la manera que tenim nosaltres de respondre'ls, pagantlos ab la mateixa moneda.

Y una gent aixis tant desgarrada son los que pretenen conquistar a mitj món y dominar al altre mitj!

Si Andalusia es la terra de Maria Santissima, Alemania tot lo més es la terra del Bou de Sant Lluch. Perque aixó si, 'ls alemanys son graciosos com aquell aucell que li diuen bou.

P. K.

QUAN SERÉM PODER.

OMENSÉMNE a parlar.

Perque, a pesar de lo que diuen los conservadors, la farsa s' acaba y 'l gran dia s' acosta.

Ab aixó del poder passa una cosa extranya.

Es a dir, extranya nó; curiosa y digne de que hi posém un xich d' atenció.

Las cosas extranyas son las que no tenen una explicació satisfactoria.

Y la cosa de que parlém, d' explicació 'n té de sobra.

Expliquém-la.

Pujan los conservadors: fan la mar de desgracias per totarréu, desorganisan l' administració, arruinan l' hisenda, matan lo comer, suprimeixen l' industria... y 'ls conservadors s' aguantan fermes al candelero com si tal cosa.

Lo país crida... ¡si, ja pot cridar!
La premsa s' exclama... ¡ja pot exclamar!
Las societats y corporacions fan memorials... ¡ja poden ferne tants com vulguin!

Los acomodats ploran... ¡ja poden plorar!
Los pobres xiulan... ¡ja poden xiular!
L' ase no vol beure.
Y qui diu l' ase, diu los conservadors.

Girém la medalla.

Pujan los liberals: los infelissos s' escarrassan com uns negres, reaniman l' esperit públich, fomentan lo comer, favoreixen l' industria, desahogan l' hisenda,

renovan completament la cara de la nació... y als quatre dies, ¡quetecreh! la màquina liberal cruix com una casa de canya, y.....

¿Ahont es la situació liberal?

Ha caygut... tot se 'n ha anat a rodar.

Desde que a E-panya va inaugurar-se 'l sistema representatiu—démli aquest nom.—la funció s' ha repetit una pila de vegades.

Y sempre ha succehit lo mateix.

Gobernant los conservadors, lo poder s' ha mantingut ferm com un diastre.

Tota la nació s' ha conjurat contra ells, lo cel y la terra s' han coaligat pera derribarlos, lo clamoreig de la oposició ha arribat a aixordar lo món y... *ni por estis.*

Han passat anys y panys, lo poder no ha cedit, y al últim, quan la maduralla ha baixat del candelero, ha sigut perque li ha donat la gana... ó perque n' hi han fet venir. Ni més ni menos.

Ab los liberals tot ha marxat al revès.

A pesar de las simpatias y del apoyo del país, los conservadores han posat en joch las sévas tramoyas y en quatre esgarrapadas han tingut la situació liberal de bigotis per terra.

Y axis ha resultat que en cinquanta anys, los conservadores n' han gobernat quaranta y 'ls liberals deu.

¿Es que la Espanya es més conservadora que liberal?

¡Naranjas!

Diguémo sense embuts: es que 'ls governants conservadors ne saben més que nosaltres.

Veus 'aquí 'l secret.

Pujan los conservadores y lo primer que se 'ls ocurre es tapar la boca als liberals.

La premsa avansada va pèls carrers ab bossal y cadena al coll.

Lo dret de reunió pèls liberals queda suprimit.

Las societats no conservadoras son disoltas ó vigiladas inquisitorialment.

Al infelís que rellisca... relliscant lo portan a presiri.

Al que llenca un crit subversiu se li propinan quatre balas.

Y 'l lema dels governants queda explicat en aquestes termes:

Llibertat per nosaltres: bastò pèls demès.

¿Qué fan los liberals quan son poder?

Fan... riure: si senyors, fan riure de massa bons.

¿So re tot respectar los drets de tothom!

¿Sobre tot no establir distincions ni privilegis!

¿Sobre tot no cohibir a ningú!

¿Qué algun conservador s' ha extralimitat?

¡Indulgencia! Demostrém que som liberals!

¿Que se sab que 'ls madurs conspiran?

¡No 'n fem cas! Probémlos que no 'ls temém.

¿Qué 'ls seus periódichs surten de test y provocan al país?

¡Deixémlos esbravar!

Y veus 'aquí que ab aquestes rahons los enemichs fan lo que 'ls dona la gana y un demati, quan nos llevém, trobém que 'ns han pres lo puesto.

Pero ara ja estém escarmentats: ¡prou tonterial ¡prou candidés!

Quan demá ó demá passat serém poder, es precis que no olvidém las amargas llistons de la experiencia.

Liberals, si, sempre liberals.

Pero pèls conservadors manarém *conservadorament.*

¿Quedém aixis?

FANTÁSTICH.

Lo dia 11 de febrer, segons diuen, se casará l' infanta D.ª Eulalia ab lo fill del Duch de Montpensier.

Lo dia 11 de febrer es un gran dia. Es l' aniversari de un altre casament: lo casament del poble espanyol ab la República.

A Yap hi havia un nort-américa partidari resolt de la soberania d' Espanya.

Donchs bè, aquest individu ha sigut assassinat pèls indígenas.

Y are 'ls Estats Units envian un barco a la isla a pendre satisfacció.

Embolica que fa fort.

Una consideració de 'n Castelar, extreta del discurs que va pronunciar en lo *Círcol de la unió mercantil.*

Parlant de que 'ls alemanys sentan la regla de que qualsevol pot apoderarse de un país, quan no hi on-deja cap bandera, diu:

«Aixó es lo mateix que si algú vingués aquí a dir que Madrid no 'ns pertany, perque no issém la bandera espanyola cada dia.»

¿Qué no ho saben?

Ja s' ha descubert una nova conspiració. ¿Ahont dirian? Nada menos que a una casa de pagés del terme de Denia.

Figúrínse si la cosa seria tremenda, que s' han trobat papers ab lemas tant subversius com los que deyan: «Viva Ruiz Zorrilla» «Llibertat, Igualtat, Fraternitat» y una llista ab vint noms de altres tants conspiradors.

Veritat es que aquèsts vint noms son tots desconeguts.

Com hi ha mon, tinch una por que al millor dia 'm fassan un registre a casa y descubreixin la llista de la bugadera!

Causa contra la *Il·lustració espanyola y americana:*

Lo fiscal de l' Audiencia de Madrid fa la denuncia.

Lo fiscal municipal demana l' absolució del periódich denunciat, y 'l fiscal de l' Audiencia 'n protesta y logra que 'l municipal siga separat del seu cárrech.

Va la causa al Supremo y 'l fiscal del Supremo desisteix del recurs de apelació... y mentres tant lo fiscal municipal que demanava lo mateix, continúa separat.

De aixó aquí a Espanya se 'n diu *justicia.*

Va ocorre lo de Cartagena.

Uns quants desventurats tractavan de sorprendre un cos de guardia y 's diu que duyan l' intent de deixar anar als presidaris, armarlos y fer ab ells la gran revolució del sigle.

Los ministerials sense descalsarse, ja van dirho desseguida:—Es en Ruiz Zorrilla.

Al mateix temps afegian: «En Ruiz Zorrilla ha pogut escapar, embarcantse cap a Oran»

Y quan aixó deyan, en Ruiz Zorrilla era a Londres y preparava una causa contra el *Times* per haverse fet eco de las calumnias dels ministerials espanyols.

Tenim donchs qu' en Ruiz Zorrilla al mateix temps se trobava a Cartagena, a Oran y a Londres.

Tant es lo que volen deprimir a n' en Ruiz Zorrilla, que al últim l' elevan a la categoria de Déu. En efecte: se sembla a Déu perque 's troba per totes parts.

A Valladolid va ser fusellat un cabo de artilleria. Todas las gestions practicadas per salvarlo de la mort van ser inútils. L' infelís era pare de una criatura...

Pero ¿qué importa? Quan los conservadors se proposan *conservar* a un home, encare que tinga una criatura al davant li clavan quatre tiros.

Una part del poble de Valladolid tractava de salvar al infelís y no va lograrlo. Alguns van tirar pedras dintre del quadro, en lo moment de l' execució. Lo capellá que auxiliava al reo va rebre un xirivech. Y a horas d' are hi ha un gran número de personas presas.

Lo mónstruo está ab los ulls encesos y reganya las dents.

Vol carn.

Una noticia.

Aquell Sr. Bonet y Bonfill que aquest any va llegir lo discurs inaugural del curs académich de la Universitat de Madrid, havia sigut frare.

De tal manera que fins havia rebut ordres y avuy no pot casarse.

Per aixó en Pidal se l' estima tant.

Avuy no més prosperan los que tenen lo cap pelat d' anar pèls convents.

Un diputat francés anomenat Mun intentava formar un partit católich, y 'l bisbe de Soissons ha publicat una carta censurantlo y consignant que 'l catolicisme comprén las personas honradas y religiosas de tots los partits, afirmant que 'l catolicisme 's rebaixa convertintlo en partit polítich.

¿Ho sent Sr. Llauder? ¿Ho té entés Sr. Pidal?

Vostés rebaixan lo catolicisme: ho diu lo bisbe de Soissons.

Parlant del projectat casament del fill del Terso ab la filla de D. Alfonso, exclama 'l *Liberal:*

«No considerém impossible la unió matrimonial de un vástago de D. Alfonso XII ab un altre de D. Carlos, fora del trono.

»Pero considerém impossible, totalment impossible qu' Espanya haja descendit, ni descendeixi may a ser tant vil, tant miserable, que tinga a damunt seu lo llit imperial de las dos legitimitats enemigas.

»Hi haurá sempre Esparteros y Córdoba's pèls Ca-breras y Zumalacárreguis.»

CARTAS DE FORA.—Tros de sermó de un capellá que predica a Reus: «Germans meus, posaré un exemple que ha succehit fa tres senmanas. Era un rich propietari que tenia un fill, y dit propietari per poder contar ab llibertat las avellanas y 'l vi, etc., que cullia, va anarse'n a viure a una finca que hi havia a una hora del poble, y allí sense pensá ab l' anima sols contava 'ls cents duros que tocava de la cullita, y 's va posar mal fins que un demati 'l metje digué que 'l combreguessen; pero 'l seu fill volguent deixá arreglat lo testament no va anar a avisar al capellá fins a la nit y al arribá al poble, en lloch d' anarse'n directe a la iglesia se 'n va anar allá ahont acostuman anar tots los joves la nit del dissapte al diumenje... ¿Qué tal? Y are 'ls que no saben res, que vajan a l' iglesia y apendrán.

Lo rector del Bruch se nega a casar al apotecari perque la seva futura esposa es cunyada de l' arcalde y aquest se nega a donarli vi ranci per dir missa. ¿De qué depén la felicitat de las familias! ¿De uns quants porrons de vi ranci!

Un frare que predica a Argentona diu (paraulas textuals) que 'ls que llegeixen la *CAMPANA DE GRACIA* quedan envenenats, y que 'ls que la fan son uns culs de café que volen viure ab l' esquena. ¿Culs de café! Frá Joseph: ja ho sab: lo dia que vulga pendre café, vinga a trobarnos que en recompensa dels piropos que 'ns dedica som capassos de deixarni llepar una miqueta.

Ha causat molt mala impressió que l' arcalde de Capdevánol y 'l jutje de la mateixa localitat que son parents hajan posat tres dias de arrest a una pobra vella, dona honorada a carta cabal, que va defensar a un seu net de las tropelias que va causarli un fill de l' arcalde. Ser jutje y part en una causa per més que fassa molt carlista, no fa legal.

Mossen Salvador, vicari de Granollers, no va permetre que sobre l' ataut de una noya que l' enterraren per mor de Déu, las sevas amigas li posesen una corona de glassa. Item més: quan va tenirla a la iglesia, va anar a buscar un altre cadáver que també havia d' enterrarse per mor de Déu, y per enllestir més de pressa va acompanyarlos al cementiri tots dos plegats. Y com que una part del dol murmurava, va dir: «Si 'us sento més, vos deixo.» Obrant de aquesta manera no son tant sols los cadàvers los que s' enterran, sino també las creencias. Endavant las ataxas... Los enemichs de la religió no trobarian de fixe una manera més eficaz de fer propaganda en favor de sas ideas.

A D. MANUEL.

CARTA CONFIDENCIAL, ENVIADA D' AMAGATOTIS.

Sr. D. Manuel: No 'm dicta aquesta carta 'l respecte, ni l' indubitable afecte que jo sento per vosté. Lo *quid* verdader, lo móvil, es solzament, si bè ho mira la compassió que m' inspira; y ara li diré per qué.

Sen's dupte vosté no ignora que a Espanya 'l seu apellido está movent més ruido que un centenar de canons. Menjém Zorrilla a tot pasto, a l' escudella a las postras, al teatro, a las casas nostres pèls carrers, per tots cantons.

Pero lo que tal vegada no sab vosté, es la mania que s' ha introduhit avuy dia en aquest ditxós país. Una mania estrambótica y ab tant poch enginy forjada, que si no fos tant pesada potsè 'l faria felís.

Si senyor, ja no es de moda tot aquell vell embolisme de *la mà del jesuitisme*, *la mà oculta* y demès mans. Ara no hi ha altra mà a Espanya que la tremenda mà seva; la mà de vosté relleva a aquell feix de mans d' avants.

Tot lo que passa... ó no passa, tot lo que 's ven y 's murmura, tot lo que aquí s' assegura, sense dir ni com ni qué; tot, sigui blanch, sigui negre, sigui cómich, sigui horrible sigui fácil ó impossible, tot s' atribuh-ix a vosté.

¿Que un dia la bolsa baixá! L' ha feta baixá en Zorrilla. ¿Que un soldat pert la motxilla! En Zorrilla li ha comprat. ¿Que s' enfonzan dugas casas! ¡que fa vent! ¡que plou! ¡que neva! Tot ho ha mogut la mà seva; vosté es qui ho ha preparat.

¡Ay de vosté si algún dia en Pidal tingúes poagre, ó en Toreno 's tornés magre, ó en Romero 's quedés mut! També 'n tindria la culpa aquesta mà zorrillesca,

que está movent tanta gresea
d' un modo de-conegut...

Sa maquiavélica imatje
està per tot estampada;
té la sombra entafurada
per cóvas y bodegons.
No hi ha general, ni arcalde,
ni sereno, ni guindilla,
que no busqui a n' en Zorrilla
pèls forats y pèls racons.

Ara bé; ¿no 'l treu de tino
que, a pesar de sa ignocencia,
me li apurin la paciència
d' un modo tant garrafal?
¿No es bèn trist que 'l mortifiquin
atribuhintli diabluras,
dihent que menja criaturas
y que passa 'l temps fent mal?

En vritat es molt sensible:
vosté s' està aquí a Inglaterra,
tranquil, passejant per terra,
sense cuydarse de ré.
Y aquí a Espanya me l' acusan
de trenta mil tropelias,
carregantli picardias
que vosté ni déu sabé!

Dochs nada; fassi un punt d' home
belluguis un xiquet, y ¡alma!
Jiri de recó la calma
y mareji a aquests madús.
Ja que tant se 'l fa aná enorri,
ja que tant se li composita,
veji si fa alguna cosa
y acabat... amen Jesús.

G. GUMA.

Un periódich alemany, *La Gaceta de
Colonia* parla de la premsa espan-
yola y compara la tolerancia que ab
ella té Alemania ab la que mostra
qualsevol ab un borratxo.

«A un borratxo, diu, se li cedeix
lo pas, per més que siga la cosa més
fácil del món tirar-lo a terra ab una empenta.»
Aquests son los piropos que 'ns dirigeixen los ale-
manys, gracias á la debilitat de 'n Cánovas.
Som cornuts, nos fan pagá 'l bèure, y després qu'
ells han aixugat la bòta, encare 'ns diuen borratxos.

Una noticia:

«La fragata *Aragón* ha anat á recorre las islas del
archipelach de las Palaos, y en totas ellas hi ha tro-
bat issada la bandera alemana.»
De manera que una vegada resolt lo de Yap, nos
queda reservada una nova tanda de conflictes.
De las Pa aos no 'n perdria jo més que una cosa:
la a. No voldria que 'n quedés res més que *palos* á
secas.

Al general Terreros pensan ferlo bisbe, y després
quan se mori es fácil que 'l canonisin.
De moment, en lloch de casco ab lloron ó barret
apuntat, sembla que 's posará corona de llauna engan-
xada al clatell, com los sants que 's veneran en certs
altars de certas iglesias.
Y en lloch de espasa usará salpasser.

Tothom sab que l' expedició á las Carolinas va re-
trassarse per culpa seva. Lo general va voler que 'ls
expedicionaris se 'n enduguessin un cargament de cal-
solets y samarretas, perque 'ls indios al passar á ser
espanyols no 's presentessen en lo trajo del pare
Adam, condemnat per l' Iglesia y per las bonas cos-
tums.

Los alemanys mentres tant, sense anar ab tants es-
crúpuls, van arribar á las islas y van arrambarho tot.
Primer miracle de Sant Terreros.

Després s' ha dedicat á perseguir als que vivian
amistansats. Més de trescents individus han fet cap
á la presó. A altres los ha embarcat perque tornessen
á Espanya.

Y lo més bonich es que hi havia casats, que per ha-
verse descuidat los documents á la Peninsula, tal com
lo general que al marxar va descuidarse 'ls despatxos,
van ser tractats com si visquessen fora de la lley y de
las bonas costums.

Molts fills, fruyts de las unions ilegítimas han que-
dat abandonats.

Pero aixó ¿qué importa? Primer que tot, que se salvi
la moral... y 'l principi de autoritat representat pel
general Terreros.

¿Qué volen que 'ls diga? En concepte meu tot aixó
son preparatius cristians per lo que té de venir dintre
de poch.

Las Filipinas están amenassadas de mort.

¿Qué ha de fer en vista de aixó una autoritat ge-
losa?

Res més que prepararlas, perque se 'n vajan al cel
en cos y ánima.

Al mateix temps que la noticia de que 'l Papa enca-
rregat de arreglar la qüestió de las Carolinas s' incli-
nava en favor d' Espanya se n' ha sapigut un' altra.
Y es la tal qu' en Bismarck, diga lo que vulga 'l
Papa, no abandona 'ls seus projectes, té las Carolinas
per bèn sévas, y qui vulgui res, que surti.

Es allo de aquell pinxo que jugava á cara ó creu ab
la teva oberta a la mà:

—Tira, noy, tira—deya 'l pinxo—si surt cara jo gua-
nyo; y si surt creu tú perts.

Are veurá D. Anton fins á quin punt tenia rahò y
bonas lo poble espanyol, al sortirse de test apenas
va tenir noticia dels intents de Alemania.

Lo més trist es pensar que desde aquella explosió
d' entusiasme han passat mes de dos mesos, y qu' Eu-
ropa y tot lo món que 'ns admirava al veure aquells
rasgos de virilitat, avuy no 's recorda de nosaltres,
havent apartat la vista de un poble que s' ha deixat
posar una mordassa per mans conservadoras.

Tot ho havem perdut... tot, fins l' honor.

Lo *Bram de la Patria* ha publicat un número orlat
en celebració de ser la festa del rey de las Húngaras.
Y diu ab lletras de narro, sens d'upte perque 'l seu
rey no ha pogut passar encare d' aquest libre:

«Com á representant que sòu de la Comunió tradi-
cionalista espanyola, los carlins d' esta terra vos ofe-
reixen novament sa sanch y sa vida, sos interessos y
lo seu porvenir: manéu y seréu obehit.»

—¡Xóóó! Lo *Bram de la Patria* 's para, respira y
després continúa:

«Y vulga Déu que avuy, tal dia de l' any próxim
pugan dirse súbdits d' un Rey católich, no lliberal,
los que volan per l' Espanya la prosperitat moral y
material de que avuy 's véu privada.»

Lo *Bram de la Patria*, dirigintse al seu rey, podrá
dir parodiant aquella frasse castellana:—«Contigo pa-
lla y garrofas.»

Noticias de Filipinas:

«Lo Sr. Espanya ha sigut absolt. Ha sigut absolt lo
Sr. Capriles.»

Noticias de Madrid:

«Lo govern aproba la conducta del general Terreros.»
La véu del pais:

«Aquí todos son honrados
y mis islas no parecen.»

Lo pá s' ha pujat.

No hi fa res, resignémnos, encomanémnos á Déu,
siguém bons cristians y consolémnos pensant una cosa:
Que si no tenim pá de forner, ni pá de Paris, ni pá
de Viena, tindrem doble racció de pá de Roma.

Es á dir, tindrem *Pa-pa*.

Per haver parlat de uns incendis ocorreguts á Ma-
nila, van ser denunciats quatre ó cinch periódichs de
Madrid.

¡Misteris de la política espanyola!

Quan á Manila 's cala foch los conservadors se cre-
man; y 'ls periódichs de oposició s' escaldan.

Diu un periódich ministerial:

«La qüestió de las Carolinas ha perdut casi bè tot lo
seu interés.»

¿L' interés no més?

No senyor, no: ha perdut l' interés... y 'l capital.

Alemanya, segons diuen, ha aumentat lo pressu-
puesto destinat á la construcció de material pel minis-
teri de marina.

Total: unas quantas banderas més, y á buscar la
perduda pèls mars.

Y allá hont trobi una isla, l' embollica ab la bandera
y á casa.

Y un cop embolicada, qui vulga *desembolicarla* y
siga prou guapo, que ho probi.

Lo Sr. Cánovas (D. Máximo) ha sigut nombrat vocal
de la Junta consultiva de guerra.

Lo Sr. Cánovas (D. Minimo) continua sent l' amo de
la situació.

Lo que 'm sorprén es qu' en Cánovas vulga passar
per tenir un germá ó parent que 's diga *Máximo*.

Allá hont es eil, no 's comprén que hi haja qui s'
alsi un través de dit més amunt dels seus jenolls.

Lo ministeri de Foment s' ha negat resoltament á
subvencionar al Centro de instrucció comercial esta-
biert á Madrid.

En cambi va destinar alguns milers de pessetas als
caballs que van corre en las últimas carreras.
Y ja veurán com lo dia que corrin *burros*, en Pidal
encare serà més espléndit.

A LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

1. XARADA.—*Ga-la-ua.*
2. MUDANSA.—*Rata-Rita-Rota.*
3. TRENCA-CAPS.—*Benifallet.*
4. TERS DE SILABAS.—*TO MA SA
MA RIE TA
SA TA NAS*
5. GEROGLIFICH.—*Car lo sucre, amarch lo café.*
Han endevinat totas las solucions los ciutadans
Pau Perich y Maria Castanya; n' han endevinadas 4,
J. M. Bernis, J. Trujols, Jat y Siseta Llavaya; 3, J.
Corbera Plata, Lluís Sarerrac, Ja som aquí, J. Pallarés
y A. y Dos Quivis-Vobis N' ha endevinada 1, Joseph
Abril.

XARADA.

Si hé Espanya es *hu-primera*
los alemanys dos no 'ns fan
molt més poderós qu' ells era
l' imperi de tot lo gran
y no obstant y aixó 'l tres-quart
(tres-quart es en castellá)
sinó en un tot en gran part
sos plans va desbaratá.

ASNEROLF ALKUSPA.

SINONIMIA.

Exposada á ca 'n Cabot
he vist una *tot* de *tot*.
Primer: objecte bonich.
Segon: metall bastant rich.

BETAS Y FILS.

ROMBO.

Primera ratlla vertical y horizontal: consonant.—
Segona: part de la gallina.—Tercera: nom de dona.—
Quarta: medicament.—Quinta: metall.—Sexta: nom de
dona.—Septima: vocal.

FRANCESCO FRANCESCH.

INTRÍNGULIS.

Buscar una paraula que trayenti cada vegada una
lletra comensant per la última 'ns dongui lo següent
resultat. 1.º Lo que hi ha en las casas. 2.º Un mineral.
3.º Segona veu femenina d' un pronom y 4.º Una con-
sonant.

VENTURETA DE REUS.

GEROGLIFICH.

×
Dit
XI
LA
V
RA

UN ANTI-GERMÁNICH.

ALMANACHS AMERICANS DE PARET.

AB XARADAS, EPÍGRAMAS, ENDEVINALLAS Y FINS
GUISAT PER LAS CUINERAS.

Gran assortit per tots los gustos y totas las fortunes.
Dibuixos variats, cromos perfectes, incrustacions d' or,
formas distintas y elegants, tamanyos de totas classes y
preus baratissims, desde 1/2 rals fins á 10. Tot aixó ho
trobarán en la llibreria de 'n Lopez, Rambla del mitj, 20. Va-
jin á veure'ls y se convencerán que no exagerém.

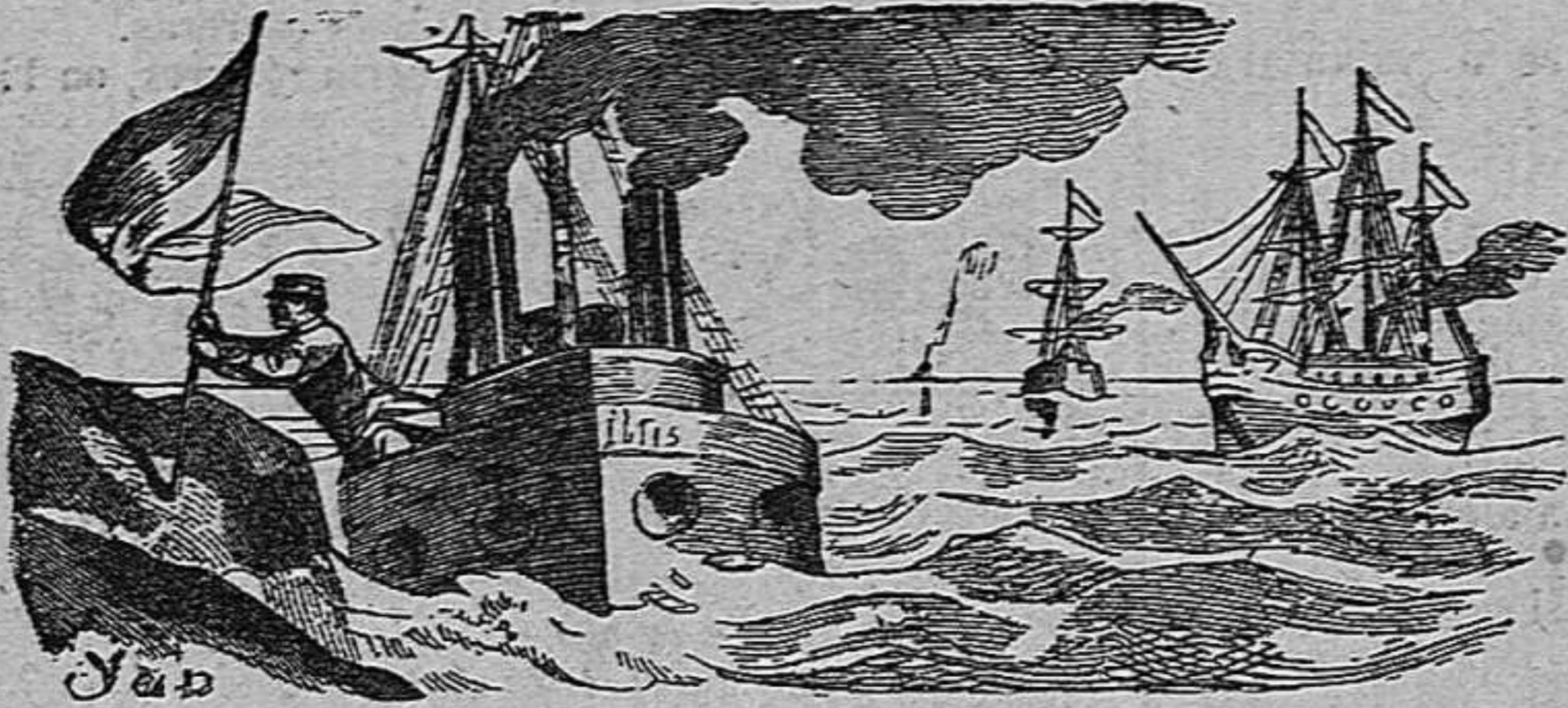
VENTA AL POR MAJOR Y MENOR. Als corresponsals
s' otorgan rebaixas.

LOPEZ, Editor.—*Rambla del Mitj, 20.*

Barcelona: Imp. de Lluís Tasso, Arch del Teatro, 21 y 23

L' INGENI ALEMANY TRADUÏT AL CATALÀ.

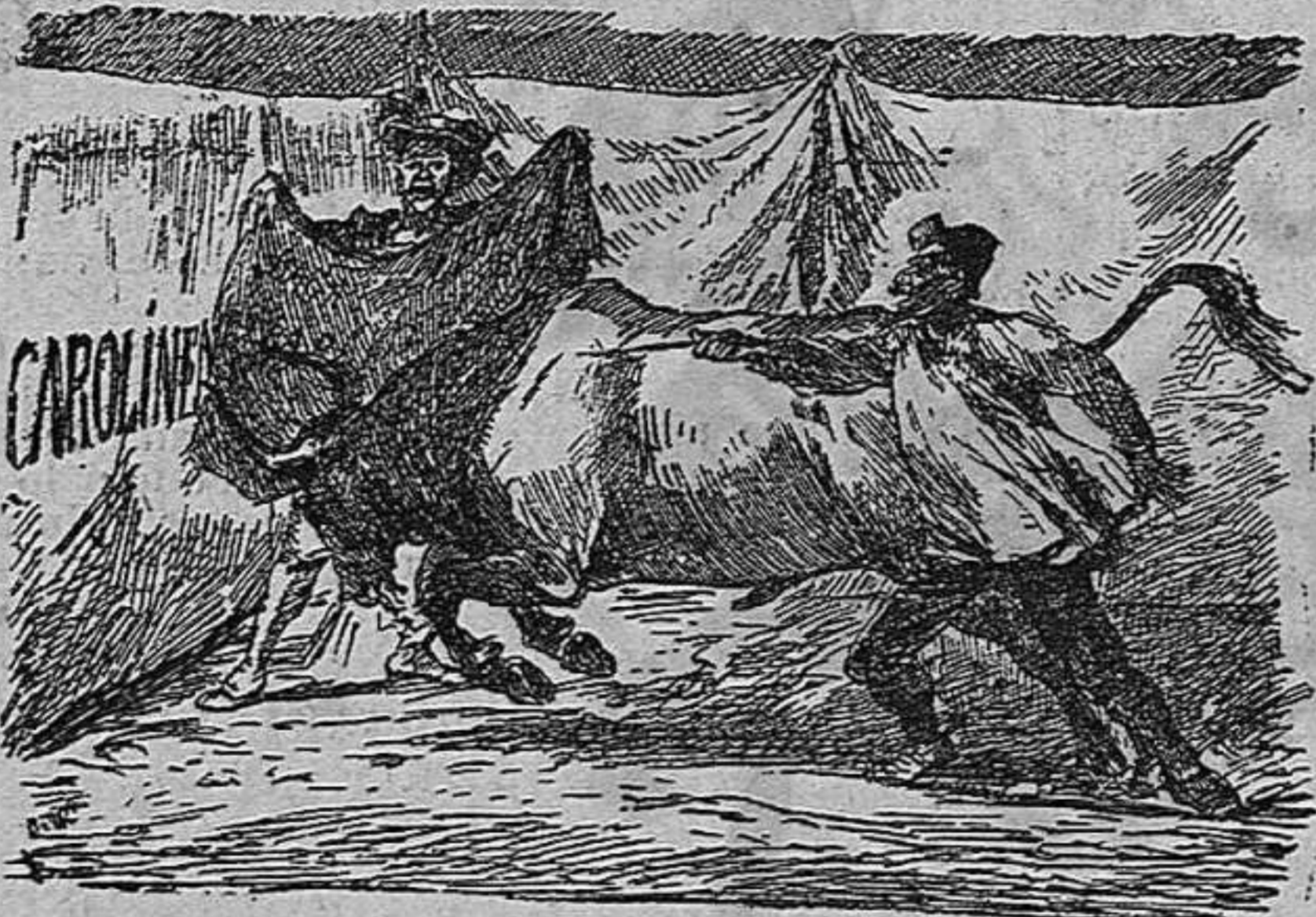
TEXT ALEMANY.

Gran regata internacional en las Carolinas, entre tres fragatas espanyolas y una canoera alemana.—Premi de colonisació: la isla de Yap.

Nova edició de D. Quijote de la Mancha, de Cervantes.

La bagatela de las Carolinas ha bastat per enfutismar al toro espanyol.

—Petit hidalgo, es inútil que t' enfadis.

Vista de la Habana, després de rompu- das las relacions comercials ab Alemanya. (Quadro al fum).

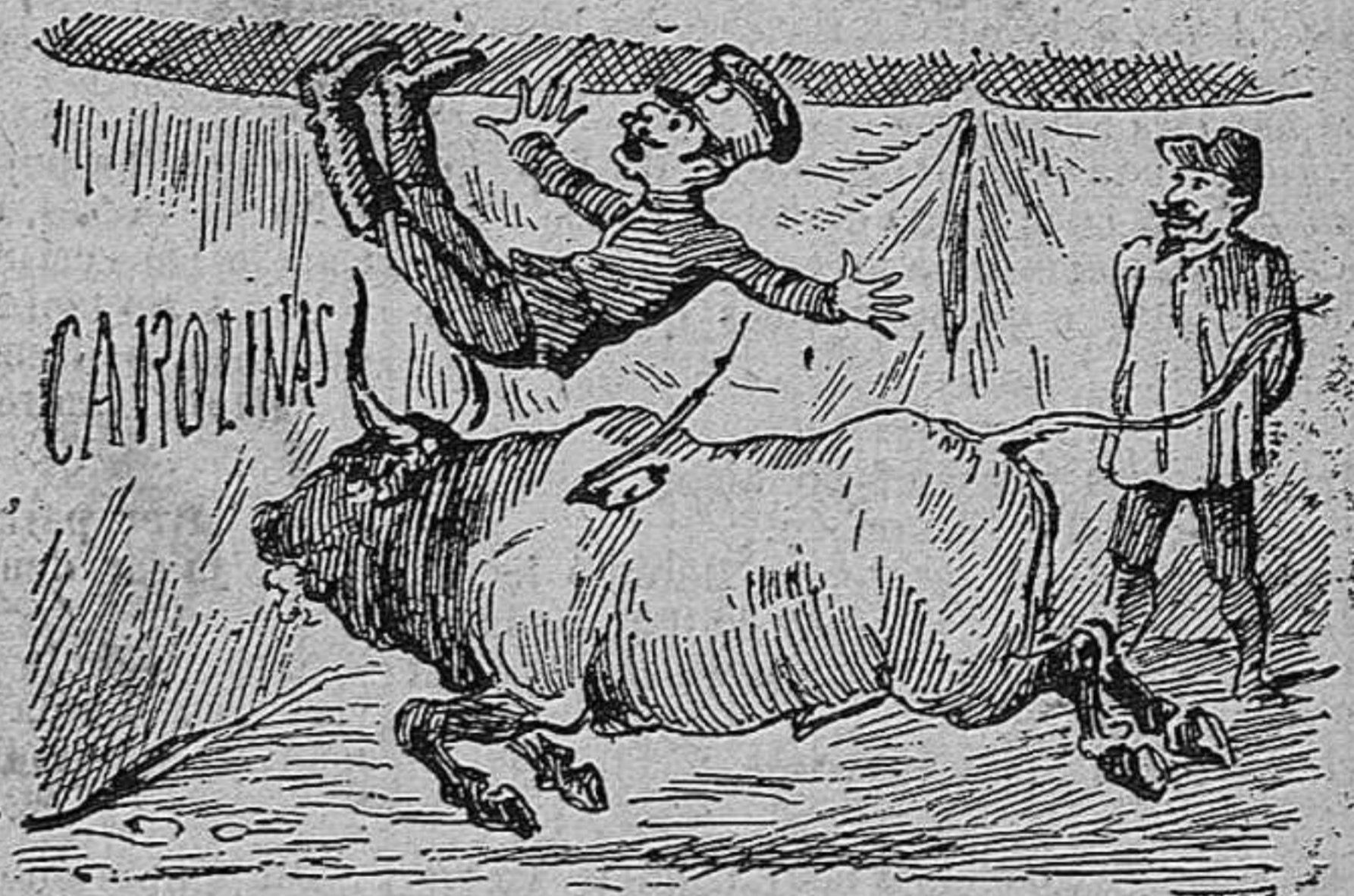
TEXT CATALÀ.

Grans exercicis de prestidigitació. Premi de un rellotje al que li tréu de la butxaca sense despertar-lo.

Nova edició de Los Bandidos, de Schiller.

Una cosa es ser pirata y altra cosa es ser torero.

Allà ahont ne s' hi arriba ab las mans, s' hi arriba ab lo bastó.

Vista de Berlin, després de rompu- das las relacions comercials ab Espanya. (Quadro de costums nacionals).